

[Indenrigsministeren]

at de så har dæmpet deres investeringer ganske væsentligt, fordi de kan se, at den produktionspris, de får i dag med tillæg af renter, hvis de skal på lånemarkedet for at låne pengene, sammenholdt med den pris, de kan sælge til om tre eller fire år, hvor der måske er grund til at tro, at de kan komme af med grundene til interesserede, vil være så høj, at kommunen må binde mange penge i hver enkelt byggegrund.

Det er på byggemodningsområdet, hovedparten af faldet i anlægsvirksomheden er kommet, og jeg vil gerne over for hr. Agerschou dokumentere med hjemlige eksempler, hvorfra jeg mener at kunne hente oplysninger, der viser, at påstande om, at de pågældende kommuner var i stand til forsvarligt at følge deres anlægsaktivitet, ikke er holdbare, for det ville simpelt hen betyde, at kommunen skulle binde mange penge i hver eneste byggegrund, der blev solgt om tre eller fire år. Derfor er det indlysende, at der måtte ske det fald.

Dertil kommer følgende: når vi nu er nede på et fødselstal, der ligger under 60.000, og nærmer os den laveste tilgang i børnehaveklasser og førsteklasse, vi har set i mange år, er det indlysende, at efterspørgslen efter nye skoler må falde, også i de udflytningskvarterer, der ikke længere kommer i tilnærmelsesvis samme tempo som før. Det er uundgåeligt, at det fald må komme, og det er væsentlige investeringsområder.

Jeg tror også, jeg i min indledning nævnte, at der uden for de egentlige kommunale budgetter, især med hensyn til energiinvesteringsopgaver, men også på andre områder, foregår meget store investeringsaktiviteter i hele samfundets interesse. De er bare ikke rent statistisk noteret som kommunale anlægsarbejder. Læggés de til den egentlige kommunale anlægsvirksomhed, har vi også i faste priser et meget højt investeringsniveau på nuværende tidspunkt.

Egon Jensen (S):

Jeg skal ikke forlænge debatten, men fru Lone Dybkjær sagde, at det var gået ud over anlægsudgifterne. Ja, det er i og for sig et udtryk for, at kommunerne har et eget valg. Man kan beklage, om det skulle gå ud over driftsudgifterne eller anlægsudgifterne, men

jeg synes bare, det er et bevis for, at kommunerne selv kan vælge.

Hr. Agerschou, som jo er en meget venlig mand, sætter ikke megen pris på Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen. Jeg har haft den glæde at forhandle med dem igennem mange år, og hver eneste gang jeg har forhandlet med dem, har det, som vi har aftalt som resultat, været henstillinger, og de er altid blevet fulgt.

Hr. Agerschou sagde, at det ikke var demokratisk og repræsentativt. Det kan måske skyldes, at SF ikke er den toneangivende, når det drejer sig om Kommunernes Landsforenings virksomhed, men jeg har altså deltaget i nogle år i Kommunernes Landsforenings og Amtsrådsforeningens virksomhed, og jeg må nok sige, at det blandt deltagerne i det såkaldte demokratiske og repræsentative forum var SF, som brugte det meste af taletiden.

Må jeg dernæst sige, at når man taler om ledigheden, synes jeg nok, at vi efterhånden her fra folketinget har pålagt kommunerne en næsten uløselig opgave i retning af at skabe beskæftigelse, og jeg synes nok, at kommunerne gør en vældig positiv indsats for at skabe beskæftigelse. Jeg har betydelig større tiltro til kommunebestyrelserne rundt omkring end den, hr. Agerschou giver udtryk for, men der er måske hos ham tale om en almindelig indbygget mistillid til andres hensigt.

Agerschou (SF):

Efter indenrigsministerens sidste indlæg kan jeg konstatere, at socialdemokratiet i hvert fald i indenrigsministerens person ikke har til hensigt at skifte økonomisk strategi. Det er jo sådan, at den økonomiske strategi, socialdemokratiet har fulgt igennem de sidste år, har været direkte arbejdsløshedsskabende. I SF synes vi faktisk, det var på tide at skifte den strategi ud med en anden og bedre, der kunne medføre, at vi fik folk i arbejde. Jeg synes også, jeg hørte indenrigsministeren glæde sig over det faldende fødselstal. Det er en oplevelse, jeg efterhånden har haft ved flere lejligheder blandt mange politikere, at man faktisk indirekte gedulgt glæder sig over det faldende fødselstal. Det er, som om det, at vi får nogle færre børn, med tiden vil løse mange af de problemer, vi står i. Jeg vil ger-